

Η ΠΡΩΤΗ ΤΟΥ ΤΑΝΧΟΪΖΕΡ ΤΟΥ ΒΑΓΓΝΕΡ ΣΤΟ ΠΑΡΙΣΙ

δύοπας τὴν διηγεῖται ἡ πριγκήπισσα Μέττερνιχ.

... Σὲ κάποια ἀπὸ τὶς τακτικές δεξιώσεις τῆς Αὐτοκρατείρας Εὐγενίας, ἀπὸ τὶς δόπεις ποτὲ δέν λείπαμε σύτε δὲ πρίγκιψι σύτε ἔνδι, δύον μὲν ἐπίληπτασις δὲ Ναπολέων τοῦ εἰπα: «Μεγαλειότατε ἔχω νὰ σᾶς κάνω μᾶς παράκλησι, Θᾶσσελο δύμος νὰ εἴται πρότοι βεβαία πῶς θὰ μοῦ παραχωρήσετε δὲ, τι σᾶς ζητήσω». Πρέπει νὰ κέρω πρῶτα περὶ τίνος πρόκειται. 'Ελπίζω δύμως πῶς θὰ μπορέω νὰ σᾶς εὔχοριστήσω, ἀπάντησο δὲ Αὐτοκράτωρ. «Πρόκειται γιὰ ἔνα συνθέτη μεγάλης φήμης, τὸν Βάγγυερ... «Βάγγυερ, Βάγγυερ... Δέν ἔχω ἀκούσει ποτὲ τὸ δυνομα ἄλλ' ἀφοῦ ἔγγυασθε γι' αὐτόν...» «Οι δηπέρει του Λόνεγκριν καὶ Τανχούζερ εἴχαν μεγάλη ἐπιτυχία στη Γερμανία—έξακολούθησα—καὶ δὲ καλλιτέχνης θάσθε ενά τὶς παρουσιάσαι καὶ στὴ μεγάλη παρισινή "Οπερά"! «Γίτα δχι ἀπάντησε δὲ Ναπολέων ἀφοῦ τόσο ἐνδιαφέρεσθε! «Ποιόλι μά πάρα πολό, Μεγαλειότατε. «Λοιπόν μὲ πολλή μου εύχοριστηση!—ῆταν ἡ εὐγενική ἀπάντηση τοῦ Ναπολέοντος, ποὺ φώναξε ἀμέσως τὸν διευθυντὴ τοῦ θεάτρου καὶ τοῦ εἰπε: «Πρέπει Bacciochi ν' ἀνεβάσουμε τὴν δηπέρα... πῶς τὴν εἴπατε πριγκιπέσσα; «Τανχούζερ, Μεγαλειότατε. «Λοιπὸς ἀκούσατε: πρέπει ν' ἀνεβάσουμε τὴν δηπέρα Τανχούζερ. Φροντίσετε νὰ γίνη αὐτὸ δύο μπορεῖ γρηγορώτερο». 'Ο Bacciochi υποκλίθηκε καὶ ἀπήντησε δι τὸ ἀπὸ τὴν ἐπόμενη ἀκόμη θὰ ἐφρόντιζε νὰ ἐκτελεσθῇ ἡ διαταγὴ τοῦ αὐτοκράτορος.

Οι δοκιμές ἀρχισαν ὀμέσως μόδις μελετήθηκαν οἱ ρόλοι καὶ ἡ πρώτη τοῦ Τανχούζερ ὥρισθηκε. 'Αλλὰ δύπως εἶναι γνωστό, ἐκτὸς ἀπὸ τὸ περίφημο ἐμβατήριο τῆς ἀρχῆς τὸ Εργο ἐσφορίχθηκε ὀλύπητα. 'Η πριγκίπισσα, γιὰ τὴν ὅποιαν ἡ παράστασις δλοκληρή ἦταν μιὰ σκληρὴ δοκιμασία ἀπευθύνθηκε μὲ θερμές παρακλήσεις σ' δλους τοὺς γνωστοὺς τῆς, ποὺ εἴχαν καταλάβη τὰ κοντινά της θεωρεία, τούλαχιστον νό εἴνε εδρεπέστεροι στὶς ἑκδηλώσεις του. Οι ἀποδοκιμασίες ἐσύνεχιστοκαν ἔως τὸ τέλος μὲ τὴν ίδια πάντα σκληρότητα. 'Υπῆρχαν δνθρωποι ἐφωδιασμένοι μὲ σφυρίγκες, πράγματα ποὺ ἰδεῖχνε τὸ προμελέτημένο, τὸ ὄργανωμένο, τὸ σκηνοθετημένο τῆς γενικῆς στάσεως τοῦ κοινοῦ. 'Αλλὰ καὶ δυσὶ δέν εἴχαν σφυρίχτες χρησιμοποιοῦσαν τὰ κλειδιά τους.

Θεύγοντας ἀπὸ τὴν δηπέρα, ἡ πριγκίπισσα Μέττερνιχ στάθηκε μά στιγμὴ στὴ σκάλα ποὺ κατέβαινε γιὰ νὰ χαιρετίσῃ μερικούς γνωστούς τῆς. 'Αλλ' ἀς τὴν ἀφῆσουμε νὰ μιλήσῃ πάλι ἡ ίδια.

«Ἐγελόισποιότατε σήμερα τὸν Βάγγυερ—τούς εἰπε— οὔτε περὶ τὸν Βάγγυερ, Μεγαλειότατε, σ' αὐτὸ τὸ Ιδιο τὸ Παρίσι θὰ τὸν ἀποθέωσετε. Καὶ ἀποδείχθηκε πῶς εἶχα δίκαιο. Στὶς 13 Μαΐου 1895 ἀνεβάσθηκε τὸ σφυριγμένο Εργο γιὰ δεύτερη φορὰ καὶ ἡ ἐπιυχία του ἦταν πρωτοφανής.

Η πριγκίπισσα στὴν προφήτεια τῆς ἔκανε λάθος μόνο 8 1/2 περίου χρόνια.